RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 468/87

af 10. februar 1987

om de generelle regler for ordningen med en særlig præmie til oksekødsproducenter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 467/87 (2), særlig artikel 4a,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 4a i forordning (EØF) nr. 805/68 indføres der en særlig præmie til oksekødsproducenter, og det blev bestemt, at Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen skal fastsætte hvilke producenter, der er præmieberettiget, antallet og kategorierne af de pågældende dyr, præmiens størrelse samt de øvrige generelle regler for den særlige præmie; i nævnte bestemmelse fastsættes det endvidere, at præmiebeløbet i Irland skal være lavere end i de øvrige medlemsstater;

da formålet med nævnte præmie er at støtte oksekødsproducenternes indkomster, bør præmien forbeholdes landbrugere, der har foretaget opfedning af præmieberettigede dyr, begrænses til handyr af en vis alder, og højst ydes for 50 dyr pr. år pr. bedrift; præmien bør fastsættes til 18 ECU i Irland og 25 ECU i de øvrige medlemsstater;

på grund af ovennævnte formål bør præmien ydes for levende dyr; når en sådan præmie ydes, skal de pågældende dyr dog identificeres for at forhindre, at der senere på ny bliver ydet præmie for de samme dyr;

medlemsstaterne bør have tilladelse til alt efter handelssædvane at yde præmien ved slagtning; i denne forbindelse må der fastsættes relevante betingelser for ydelse af og kontrol med præmien, herunder de administrative foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne kontrollere, at begrænsningen med hensyn til præmieberettigede dyr ikke overskrides —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

1. producent , enhver individuel landbruger, fysisk eller juridisk person, hvis bedrift er beliggende på Fællesskabets område, og som opdrætter kvæg;

2. bedrift, samtlige produktionsenheder, der drives af producenten, og som er beliggende på én og samme medlemsstats område.

Artikel 2

1. Den i artikel 4a i forordning (EØF) nr. 805/68 nævnte præmie ydes til producenter, efter ansøgning, for handyr på mindst ni måneder, der er blevet opfedet på deres bedrift; den er begrænset til 50 dyr pr. år pr. bedrift.

Hvert dyr er kun støtteberettiget én gang.

Der kan kun ansøges om præmie for dyr, som på datoen for indgivelse af ansøgningen er mindst to måneder gamle.

2. Præmien fastsættes til 25 ECU pr. handyr. I Irland fastsættes præmien dog til 18 ECU pr. handyr.

Beløbet udbetales på én gang.

3. Uanset stk. 1, første afsnit, kan den særlige præmie ligeledes ydes til producenter af handyr på over seks måneder, såfremt dyrene ikke kan holdes på bedriften, indtil de er mindst ni måneder, fordi de med henblik på opfedning sendes til en medlemsstat, der kun anvender ordningen med kælvningspræmie. I så fald skal ansøgningen om præmie ledsages af et dokument, hvorved forsendelsen til nævnte modtagerland bekræftes, og de dyr, for hvilke et sådant dokument er udstedt, skal identificeres på en permanent måde. Producenten skal endvidere erklære, at han har holdt de dyr, for hvilke han ansøger om præmie, i mindst tre måneder på sin bedrift.

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
(2) Se side 1 i denne Tidende.

Artikel 3

1. Ansøgninger om præmie skal:

— indgives én eller flere gange om året til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne;

— ledsages af en skriftlig erklæring fra producenten, hvorved det bekræftes, at han har foretaget opfedning af de handyr, for hvilke han har ansøgt om præmie.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 27 i forordning (EØF) nr. 805/68 kan det af administrative grunde tillades medlemsstaterne at bestemme, at ansøgningerne skal vedrøre et minimum for så vidt angår antallet af dyr.

3. Handyr, for hvilke der ydes præmie, skal kunne identificeres på en permanent måde, således at det forhindres, at der senere på ny ydes præmie for de samme dyr.

Artikel 4

Uanset artikel 2, stk. 1, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1 og 3, kan medlemsstaterne beslutte på deres område at yde præmien ved dyrenes slagtning. I så fald gælder følgende:

a) præmien ydes for handyr med en slagtevægt på mindst 200 kg, uanset alder;

b) præmien ydes til den producent, således som defineret i artikel 1, nr. 1), der har foretaget gyldning af dyret;

c) medlemsstaterne kan bestemme, at der skal indgives ansøgninger om præmie efter hver slagtning;

d) ansøgningen om præmie skal, på en for medlemsstatens kompetente myndigheder fyldestgørende måde, ledsages af en erklæring, hvorved bekræftes, at den i litra b) omhandlede producent har foretaget opfedningen, og være vedlagt dokumentation for, at det dyr, for hvilket der ansøges om præmie, er blevet slagtet;

e) med henblik på at kontrollere at begrænsningen af antallet af præmieberettigede dyr ikke overskrides, skal de kompetente myndigheder for hver producent, der har indgivet en ansøgning, føre en fortegnelse, hvori de dyr, for hvilke der er modtaget præmie, registreres.

Artikel 5

De gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 4a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 805/68, omfatter følgende:

a) bestemmelser vedrørende indgivelse af ansøgningerne og udbetaling af præmien;

b) bestemmelser vedrørende identifikation af dyrene;

c) bestemmelser vedrørende kontrol med antallet af opgivne handyr og med overholdelse af de betingelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 4, litra d), navnlig med hensyn til det tidsrum for kvægets ophold på bedriften, der er nødvendigt for en fyldestgørende kontrol;

d) de særlige bestemmelser, der af medlemsstater, som indfører den i artikel 4 omhandlede ordning, skal anvendes ved udførsel af præmieberettiget kvæg til tredjelande eller ved afsendelse af sådant kvæg til andre medlemsstater.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 6. april 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 1987.

På Rådets vegne

P. DE KEERSMAEKER

Formand